

**Sygn. akt IV. U 795/20**

## POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2020r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie - IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2020r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o świadczenie uzupełniające

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 25/06/2020 znak (...) -1

**p o s t a n a w i a:**

***I. uchylić decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 25/06/2020 znak (...) -1 i sprawę przekazać organowi rentowemu celem rozpoznania sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS zawartego w treści pisma z dnia 7.VII.2020r***

***II. umorzyć postępowanie.***

**Sygn. akt IV U 795/20**

## UZASADNIENIE

***postanowienia z dnia 7 sierpnia 2020 r.***

Decyzją z dnia 25 czerwca 2020 r. znak (...) -1 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił S. W. prawa do świadczenia uzupełniającego, bowiem Lekarz Orzecznik ZUS orzekł, że S. W. nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji.

Pismem z dnia 7 VIII 2020 r. wnioskodawca stwierdził, że nie zgadza się z orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS, gdyż sam się nie obsłuży. Ma 79 lat.

Orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS wnioskodawca otrzymał 3 VI 2020 r.

Wnioskodawca pobierał dodatek pielęgnacyjny od 1 I 1997 r. z tytułu niezdolności do samodzielnej egzystencji, a obecnie pobiera go w związku z ukończeniem (...) lat.

Wnioskodawca jest (...) letnim schorowanym człowiekiem, tym samym organ rentowy powinien potraktować jego pismo z dnia 7 VII 2020 r. jako spóźniony sprzeciw od Orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, bowiem należy wziąć pod uwagę intencję wnioskodawcy, choć wyrażoną w sposób nie dokładnie brzmiący treścią art. 477<sup>9</sup> § 3<sup>1</sup> kpc.

Wnioskodawca nie jest prawnikiem, a na dodatek starszym schorowanym człowiekiem, który od 1 I 1997 r. był niezdolny do samodzielnej egzystencji.

Wobec powyższego należało orzec po myśli art. 477<sup>9</sup> § 3<sup>1</sup> kpc.